

Dosarul nr. 2rac-170/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: V. Gîrleanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Danilov, P. Cojocaru, A. Pahopol)

DECIZIE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Euro-Alco”,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Euro-Alco” împotriva Societății cu Răspundere Limitată
„Evridica-Com”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală
cu privire la constatarea faptului neutilizării efective a mărcii „*LOGOFĂȚ*”, înregistrare
națională nr. R14988 pe teritoriul Republicii Moldova, pentru o perioadă de mai mult de
5 ani pentru produsele și/sau serviciilor conform clasei 33 – „băuturi alcoolice”(cu
excepția berii) și decăderea din drepturile asupra mărcii respective,

împotriva deciziei din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Evridica-Com”, s-a casat
hotărârea din 26 septembrie 2019 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat
o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 19 noiembrie 2018 SRL „Euro-Alco” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Evridica-Com”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru
Proprietatea Intelectuală cu privire la constatarea faptului neutilizării efective a mărcii
„*LOGOFĂȚ*”, înregistrare națională nr. R14988 pe teritoriul Republicii Moldova, pentru
o perioadă de mai mult de 5 ani pentru produsele și/sau serviciilor conform clasei 33 –
băuturi alcoolice (cu excepția berii) și decăderea din drepturile asupra mărcii respective.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 09 februarie 2010 a fost înregistrată
în Registrul de stat al persoanelor juridice, genul principal de activitate fiind fabricarea
alcoolului etilic, a berii și a producției alcoolice, cu excepția vinului, produselor obținute

pe bază de must și a produselor vitivinicole aromatizate, și/sau păstrarea, comercializarea angro a alcoolului etilic, a berii și a producției. Iar, în extrasul din Registrul Vitivinicol (RVV) nr. RUV00042 din 17 noiembrie 2017, eliberat de IP „Oficiul Național al Viei și Vinului”, este indicat că desfășoară activități de fabricare, stocare și comercializare cu ridicata a vinurilor, produselor pe bază de must și produselor pe bază de vin.

Potrivit licenței de activitate seria A MMII nr. 056471 din 26 februarie 2007, valabilă până la 26 februarie 2016, prelungită până la 25 februarie 2019 de către IP „Agenția Servicii Publice”, Direcția licențiere a unităților de drept, genul său de activitate este fabricarea, păstrarea și comercializarea angro a producției alcoolice produsă de producătorii autohtoni.

Consideră reclamanta că întrunește toate condițiile pentru desfășurarea activității menționate și anume: este dotată cu sistem de evidență computerizată; deține în proprietate capacitatea minimă de producție; deține în proprietate încăperi pentru depozite specializate, acoperite și îngrădite (pentru păstrarea și comercializarea angro a producției alcoolice), situate pe adresa: mun. Chișinău, str. Bucuriei, 20; deține utilaj tehnologic pentru fabricarea alcoolului etilic și/sau a băuturilor alcoolice tari conform cerințelor de fabricare a alcoolului, fiscale și de mediu la prelucrarea și utilizarea integrală a deșeurilor principale ale producției alcoolice, stabilite în actele normative aferente și înregistrate.

A susținut că s-a conformat dispozițiilor art. 1 din Legea cu privire la fabricarea și circulația alcoolului etilic și a producției alcoolice nr. 1100 din 30 iunie 2000, care definește noțiunea de producători de producție alcoolică – agenți economici care dispun de utilaj necesar, dețin licența respectivă și întrunesc condițiile prevăzute de prezenta lege pentru fabricarea producției alcoolice. În prezent, producția alcoolică produsă și îmbuteliată de către reclamantă și anume, produsele Divin cu vârsta de 5, 7 și 10 ani, este marcată cu denumirea specială „Marele Logofăt”, însă, recent a aflat că conform Bazei de date a mărcilor din Republica Moldova, SRL „Evridica-Com” deține drepturi exclusive asupra mărcii naționale nr. R14988 „LOGOFĂT”, care nu o utilizează efectiv o perioadă de mai mult de 5 ani conform clasei 33 – băuturi alcoolice (cu excepția berii).

A invocat că drepturile înregistrate de SRL „Evridica-Com” asupra mărcii comerciale nr. R14988 sunt exclusive asupra denumirii „LOGOFĂT”, iar acest fapt constituie un impediment la înregistrarea mărcii de către ea.

Reclamanta a declarat că în speță sunt întrunite temeiurile legale stabilite în art. 20 din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 „Privind protecția mărcilor”, de decădere a SRL „Evridica-Com” din drepturile asupra mărcii comerciale nominalizate supra. Or, SRL „Evridica-Com” în decursul unei perioade neîntrerupte mai mult de 5 ani, nu a utilizat efectiv în Republica Moldova marca comercială nr. R14988 „LOGOFĂT” pentru produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată, și anume conform clasei 33 – băuturi alcoolice (cu excepția berii), iar sarcina probării faptului utilizării efective a mărcii revenind titularului mărcii, adică pârâtei.

A reținut că decăderea titularului din drepturile asupra mărcii comerciale nr. R14988 „*LOGOFĂȚ*” nu poate fi apreciată ca fiind o leziune adusă vreunui drept al SRL „Evridica-Com”, deoarece reieșind din prevederile Legii nr. 38 din 29 februarie 2008, drepturile asupra mărcii nu sunt absolute, limitarea acestora fiind expres prevăzută de lege, urmărind un scop legitim și fiind necesară într-o societate democratică, deoarece menținerea dreptului pârâtei asupra mărcii în litigiu, neutilizat efectiv o perioadă mai mult de 5 ani, limitează drepturilor terțelor, în speță ale ei, care pretinde asupra mărcii în litigiu în vederea utilizării acesteia la marcarea producției alcoolice, produsă și îmbuteliată de către ea, cu denumirea specială „Marele Logofăț”.

SRL „Euro-Alco” a solicitat constatarea faptului neutilizării efective de către SRL „Evridica-Com” a mărcii comerciale „*LOGOFĂȚ*”, înregistrare națională nr. R14988 pe teritoriul Republicii Moldova, pentru o perioadă mai mult de 5 ani, pentru produsele și/sau serviciile conform clasei 33 – băuturi alcoolice (cu excepția berii), cu decăderea SRL „Evridica-Com” din drepturile asupra mărcii respective.

Prin hotărârea din 26 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de SRL „Euro-Alco” a fost admisă și s-a constatat faptul neutilizării efective de către SRL „Evridica-Com” pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii „*LOGOFĂȚ*”, înregistrare națională nr. R14988, pentru o perioadă mai mult de 5 ani, pentru produsele și/sau serviciile conform clasei 33 - băuturi alcoolice (cu excepția berii). A fost decăzută SRL „Evridica-Com” din drepturile asupra mărcii „*LOGOFĂȚ*”, înregistrare națională nr. R14988, pentru produsele și/sau serviciile din clasa 33 – băuturi alcoolice (cu excepția berii).

La 01 octombrie 2019 SRL „Evridica-Com”, reprezentată de avocatul Nicolae Dodon, prin intermediul oficiului poștal, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 26 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, iar la 29 noiembrie 2019 prin intermediul oficiului poștal, a depus cerere de apel motivată, solicitând admiterea acesteia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin decizia din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de SRL „Evridica-Com”, s-a casat hotărârea din 26 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La 01 iunie 2020 SRL „Euro-Alco” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 26 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pe care o consideră legală și întemeiată.

În motivarea recursului SRL „Euro-Alco” a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, în special a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată raportului juridic litigios și anume, prevederile art. 500 alin. (4) din Codul civil, în redacția din 01 martie 2019, care nu sunt aplicabile speței.

A susținut recurenta că instanța de apel, contrar normelor de drept material care prevedeau o situație de divergență între o normă generală și o normă specială, a aplicat prevederile normei generale a art. 500 alin. (4) din Codul civil, în redacția din 01 martie 2019. Potrivit Preambulului Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, Parlamentul adoptă prezenta legea organică, iar conform art. 1 alin. (1) din Legea dată, aceasta reglementează raporturile juridice ce apar în procesul înregistrării, protecției juridice și utilizării mărcilor.

Așadar, recurenta consideră că în speță sunt aplicabile dispozițiile legii speciale și anume, ale Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, care strict reglementează raporturile juridice ce apar în procesul înregistrării, protecției juridice și utilizării mărcilor. Mai mult ca atât, reieșind din dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 privind actele normative, normele juridice speciale sunt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecți strict determinați. În caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială.

A notat că aplicarea de către instanța de apel a prevederilor art. 500 alin. (4) din Codul civil, în redacția din 01 martie 2019, care stipulează că, dreptul de folosință include și libertatea persoanei de a nu folosi bunul, contravine atât legislației în vigoare, la caz Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, care este o lege specială, cât și tratatelor intenționale care reglementează protecția drepturilor de proprietate intelectuală, or, utilizarea efectivă a mărcii înregistrate este obligatorie pentru menținerea înregistrării.

La fel, consideră că este neîntemeiată concluzia instanței de apel că termenul de 5 ani de neutilizare a mărcii nr. R14988 „LOGOFĂT” de către SRL „Evridica-Com”, curge de la data reînnoirii mărcii, or, conform art. 14 alin. (1) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008, dacă în decurs de 5 ani după înregistrare, marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova, pentru produsele și/sau serviciile pentru care este înregistrată sau dacă utilizarea mărcii a fost suspendată pe o perioadă neîntreruptă de 5 ani, titularul mărcii poate fi decăzut din drepturile asupra mărcii în condițiile prezentei legi, cu excepția cazurilor când există motive întemeiate pentru neutilizare, iar art. 15 din aceeași Lege stipulează că marca se înregistrează pentru o perioadă de 10 ani, începând cu data de depozit. Înregistrarea mărcii poate fi reînnoită pentru perioade consecutive de 10 ani ori de câte ori este necesar.

Recurenta a susținut că reînnoirea înregistrării mărcii nu se poate echivala cu însăși înregistrarea mărcii, or, prin termenul de reînnoire se are în vedere prelungirea, ceea ce se confirmă prin extrasul de la AGEPI, prin care se atestă că înregistrarea mărcii a avut loc la 20 iulie 2005, pe un termen de 10 ani, astfel la 20 iulie 2015 termenul de valabilitate urma să expire, iar potrivit art. 16 alin. (2) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008, reînnoirea poate fi solicitată în ultimele 6 luni de valabilitate a înregistrării mărcii. Reînnoirea nu poate fi echivalată nici cu utilizarea efectivă a mărcii respective întrucât art. 14 alin. (2) și (3) Legea nr. 38 din 29 februarie 2008, cert identifică situațiile care pot fi asimilate unei utilizări efective, pe când reînnoirea mărcii comerciale printre acestea, nu se regăsește.

Consideră că decăderea titularului SRL „Evridica-Com” din drepturile asupra mărcii nr. R14988 nu poate fi apreciată ca lezare a dreptului asupra mărcii respective, deoarece conform Legii nr. 38 din 29 februarie 2008, *dreptul asupra mărcii nu este absolut*, limitarea acestuia fiind prevăzută atât de legislația internă, cât și cea internațională, or, menținerea în continuare după titulara SRL „Evridica-Com” a dreptului asupra mărcii nr. R14988, cu denumirea comercială „LOGOFĂȚ”, neutilizat efectiv de către ultima, limitează drepturile terților, la caz ale sale, care pretinde asupra mărcii respective în vederea utilizării acesteia la marcarea producției alcoolice, fabricată și îmbuteliată de către ea, cu denumirea specială „Marele Logofăț”.

De asemenea a susținut recurenta că păstrarea unei mărci nefolosite pentru produsele solicitate constituie un abuz de drept, o ocupație nejustificată a unui drept al cărui protecție este subordonată condiției folosirii. Prin nefolosire, marca deținută de SRL „Evridica-Com” a fost deturnată de la scopul său inițial, astfel devenind o marcă de blocaj.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 25 februarie 2020.

Din actele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa SRL „Euro-Alco” la 11 mai 2020 (f.d. 186), însă nu se atestă date când a fost recepționată de către recurentă.

Totodată, din conținutul cererii de recurs rezultă că SRL „Euro-Alco” a recepționat decizia integrală a instanței de apel la 28 mai 2020.

Astfel, recursul declarat la 01 iunie 2020, este în termen.

La 17 iulie 2020 în adresa SRL „Evridica-Com” și Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Euro-Alco”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor (f.d. 198).

La 21 august 2020 Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a depus referință, menționând că la discreția instanței de judecată este admiterea sau respingerea cererii de recurs depusă de SRL „Euro-Alco”. Intimata a indicat că decăderea din drepturi asupra mărcii din motivul neutilizării efective în decursul unei perioade neîntrerupte de 5 ani reprezintă o procedură specială, care implică participarea tuturor persoanelor interesate, care sunt în drept să prezinte probe privind utilizarea sau neutilizarea mărcii. Conform Acordului privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț (TRIPs) și art. 3 din Legea nr. 114 din 03 iulie 2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, proprietatea intelectuală este recunoscută drept proprietate privată. Corespunzător, pentru a nu fi prejudiciate drepturile și interesele titularului, decăderea din drepturi necesită a fi realizată în strictă conformitate cu normele legii aplicabile acestei modalități de stingere a drepturilor asupra mărcii.

Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a mai invocat că, reieșind din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008, în special din art. 14 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008, termenul de 5 ani de nefolosință neîntreruptă a mărcii se va

calcula de la data înregistrării acesteia, fie de la data ultimului act de folosință a mărcii, iar instanța urmează să rețină ca temeiuri întemeiate, pentru neutilizare, orice cauze independente de voința titularului. De asemenea, a indicat că cerința utilizării efective a mărcii este îndeplinită dacă marca a fost folosită pentru produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată, în mod real, public, neechivoc, cu scopul de a identifica produse și servicii.

La 26 august 2020 și SRL „Evridica-Com” reprezentată de avocatul Nicolae Dodon a depus referință, solicitând să fi considerat inadmisibil recursul declarat de SRL „Euro-Alco”, cu menținerea deciziei din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, pe care o consideră legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 11 noiembrie 2020 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat și obiecțiile din referințele depuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din suportul probator prezent la actele cauzei rezultă că la 09 februarie 2010 SRL „Euro-Alco” a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice (f.d. 8).

Din extrasul din Registrul Vitivinicol (RVV) nr. RUV00042 din 17 noiembrie 2017 eliberat de IP Oficiul Național al Viei și Vinului al Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Moldova, rezultă că la 17 noiembrie 2017 SRL „Euro-Alco” a fost înregistrată în Registrul Vitivinicol (RVV), identificator unic al unității vinicole CUv30000041, cu genul de activitate: fabricarea, stocarea și comercializarea cu ridicata a vinurilor, produselor pe bază de must și produselor pe bază de vin (f.d. 9).

Potrivit licenței seria A MMII nr. 056471 din 26 februarie 2007 eliberată de IP „Agenția Servicii Publice”, Direcția licențiere a unităților de drept, valabilă până la 26 februarie 2016, prelungită până la 25 februarie 2019, genul de activitate a SRL „Euro-Alco” este fabricarea, păstrarea și comercializarea angro a producției alcoolice produsă de producătorii autohtoni (f.d. 10-11).

Se reține că SRL „Euro-Alco” produce și îmbuteliază produse Divin cu vârsta de 5, 7 și 10 ani, marcate cu denumirea specială „*Marele Logofăt*” (f.d. 12-14).

Totodată, la 01 iulie 2005 SRL „Evridica-Com” a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cerere de înregistrare a mărcii „*LOGOFĂT*” pentru produsele din clasa 33 – băuturi alcoolice (cu excepția berii) (f.d. 16).

Prin decizia din 28 mai 2007 a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Departamentul Mărci, Modele și Desene Industriale, în urma examinării cererii de

înregistrare a mărcii nr. de depozit 017426, titularul căruia este SRL „Evrídica-Com”, s-a decis: înregistrarea după SRL „Evrídica-Com” a mărcii combinate, individuale, alb-negru, cu nr. R14988 „*LOGOFĂȚ*” în Registrul Național al Mărcilor pentru clasele de produse și/sau servicii 33 - băuturi alcoolice (cu excepția berii) și publicate în BOPI nr. 10/2006, pe un termen de 10 ani, cu începerea de la data de 20 iulie 2005 (f.d. 19-20).

Prin notificarea nr. 3401 din 13 martie 2015 Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Departamentul Mărci, Modele și Desene Industriale a informat SRL „Evrídica-Com” că la 20 iulie 2015 expiră termenul de valabilitate a înregistrării mărcii nr. R14988 (f.d. 74).

La 22 aprilie 2015 SRL „Evrídica-Com” a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Departamentul Mărci, Modele și Desene Industriale cererea nr. 2263 pentru reînnoirea mărcii nr. R14988 „*LOGOFĂȚ*”, iar prin decizia din 18 iunie 2015 a fost reînnoită înregistrarea mărcii nr. R14988 pentru clasa de produse 33 – băuturi alcoolice (cu excepția berii), pe o perioadă de 10 ani (f.d. 73).

La 19 noiembrie 2018 SRL „Euro-Alco” s-a adresat în judecată cu prezenta acțiune împotriva SRL „Evrídica-Com”, solicitând constatarea faptului neutilizării efective de către ultima a mărcii comerciale „*LOGOFĂȚ*”, înregistrare națională nr. R14988, pe teritoriul Republicii Moldova, pentru o perioadă mai mult de 5 ani, pentru produsele și/sau serviciile conform clasei 33 – băuturi alcoolice (cu excepția berii), cu decăderea pârâtei din drepturile asupra mărcii respective.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia privind temeinicia acțiunii și a constatat faptul neutilizării efective de către SRL „Evrídica-Com” pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii „*LOGOFĂȚ*”, înregistrare națională nr. R14988, pentru o perioadă mai mult de 5 ani, pentru produsele și/sau serviciile conform clasei 33 - băuturi alcoolice (cu excepția berii) și a decăzut SRL „Evrídica-Com” din drepturile asupra mărcii nominalizate.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că marca cu denumirea comercială „*LOGOFĂȚ*” nu a făcut obiectul utilizării în Republica Moldova pentru produsele și sau serviciile pentru care a fost înregistrată în decursul unei perioade neîntrerupte mai mult de 5 ani, fapt ce rezultă din suportul probator prezent la actele cauzei. Astfel, nu este suficient ca cel care folosește un nume pentru un produs/serviciu să îl înregistreze ca marcă, el urmând să depună diligență, în perioada de protecție a mărcii, prin folosirea permanentă a acesteia. Faptul că a fost eliberat certificat de marcă nu garantează titularului dreptul exclusiv asupra mărcii comerciale, pentru o perioadă de 10 ani, dacă nu se va comporta ca un bun „proprietar” de drepturi de proprietate industrială.

Instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de SRL „Evrídica-Com”, a concluzionat asupra temeiniciei acestuia și a casat hotărârea din 26 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, pronunțând o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că marca comercială în litigiu este protejată prin decizia AGEPI din 18 iunie 2015, prin care s-a dispus reînnoirea înregistrării mărcii nr. R14988 pentru clasele de produse sau servicii nr. 33, pe o perioadă de 10 ani. Anume după reînnoirea înregistrării mărcii, SRL „Evrídica Com” a

făcut dovada cu probe concludente că a folosit marca comercială în litigiu. Chiar și în situația în care apelanta/pârâta era obligată să folosească marca comercială nr. R14988 până la 18 iunie 2015, totuși termenul de 5 ani de neutilizare a mărcii a început să curgă de la data reînnoirii mărcii, respectiv nu era temei de decădere a ultimei de dreptul asupra mărcii date.

Verificând legalitatea deciziei atacate prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că este întemeiată concluzia instanței de apel cu privire la respingerea acțiunii, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 1 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008, prezenta lege reglementează raporturile juridice ce apar în procesul înregistrării, protecției juridice și utilizării mărcilor. Raporturile juridice menționate la alin.(1) sunt reglementate și de Constituția Republicii Moldova, Codul civil al Republicii Moldova, Codul cu privire la știință și inovare al Republicii Moldova, Codul vamal al Republicii Moldova, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și de alte acte normative. În cazul în care tratatele internaționale din domeniu la care Republica Moldova este parte stabilesc alte norme decât cele prevăzute de prezenta lege, se aplică normele tratatelor internaționale.

Conform art. 14 alin. (1) din Legea privind protecția mărcilor, dacă în decurs de 5 ani după înregistrare marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care este înregistrată sau dacă utilizarea mărcii a fost suspendată pe o perioadă neîntreruptă de 5 ani, titularul mărcii poate fi decăzut din drepturile asupra mărcii în condițiile prezentei legi, cu excepția cazurilor când există motive întemeiate pentru neutilizare.

Potrivit art. 16 alin. (1) din Legea privind protecția mărcilor, înregistrarea mărcii poate fi reînnoită de către titular sau oricare altă persoană împuternicită în mod expres de către acesta, cu condiția achitării taxei în cuantumul și termenele stabilite.

Conform art. 5 lit. C) pct. 1) al Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale, dacă într-o țară, folosirea mărcii înregistrate este obligatorie, înregistrarea nu va putea fi anulată decât după un termen echitabil și numai dacă cel interesat nu justifică motivele lipsei de acțiune.

În asemenea circumstanțe, soluția instanței de fond privind admiterea pretențiilor SRL „Euro-Alco” și decăderea din drepturile SRL „Evridica Com” asupra mărcii „LOGOFĂT”, este neîntemeiată, or, legislația în vigoare nu prevede anularea înregistrării mărcii, iar marca „LOGOFĂT” este înregistrată cu nr. 14988 în Registrul Național al Mărcilor pentru clasele de produse și/sau servicii 33 după SRL ”Evridica Com”.

Astfel, marca respectivă este protejată prin decizia Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 18 iunie 2015, prin care s-a dispus reînnoirea înregistrării mărcii cu nr. 14988 pentru clasele de produse sau servicii nr. 33, pe o perioadă de 10 ani (f.d. 73).

Prin urmare, anume după reînnoirea înregistrării mărcii SRL „Evridica-Com” a făcut dovada cu probe concludente că a folosit această marcă și respectiv, chiar și în

ipoteza că ultima era obligată să folosească această marfă și până la 18 iunie 2015, termenul de 5 ani de neutilizare a mărcii la care face trimitere SRL „Euro-Alco”, urmează să curgă de la data reînnoirii mărcii și actualmente nu este deplin pentru a fi aplicat în defavoarea intimății.

Date fiind cele relevate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată concluzia instanței de apel cu privire la respingerea integrală a acțiunii, argumentele invocate în recurs fiind neîntemeiate.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Euro-Alco”.

Se menține decizia din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Euro-Alco” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Evrídica-Com”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la constatarea faptului neutilizării efective a mărcii „LOGOFĂT”, înregistrare națională nr. R14988 pe teritoriul Republicii Moldova, pentru o perioadă de mai mult de 5 ani pentru produsele și/sau serviciilor conform clasei 33 – „băuturi alcoolice”(cu excepția berii) și decăderea din drepturile asupra mărcii respective.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Mariana Pitic